

NOVINKY

42

Červenec-září
2024
ZPRAVODAJ SO
ročník 9

*

www.so-novinky.obadalek.cz

Web sponzoruje Václav Obadálek - Bobr.

JEDNOU SKAUTEM - NAVŽDY SKAUTEM

Čtyřicáté druhé elektronické číslo, web v řádném provozu.

OBČASNÍK

Dne 16. května 2024
proběhlo slavnostní opětovné otevření
Národního skautského památníku
obětí ze skautských řad
při obou světových válkách
a za komunistické totality.

OBSAH

ODDÍLOVÉ / DRUŽINOVÉ ZPRÁVY

Fotolíst Hanácké družiny SO / 17. 4. 2024 / Olomouc
Zápis z družinové schůzky PDSO z května 2024
Fotolíst z OR SO, konané 6. června 2024 v Praze
Schůzka ZČD SO z května 2024
Družiny SO Zlínská a Hanácká v Šumperku
PD SO se v červnu ještě před létem setkala

ZAJÍMAVÉ ZPRÁVY

90 let br. Ivo Raaba – Jezevce z Jablonce n/N
Charitativní akce DEKApro
Jamboree KD 2024 - fotolisty, výcvik policejního psa

HISTORICKÉ OHLÉDNUTÍ

Znovuodhalení Národního skaut. památníku v Praze

NAVŽDY ODEŠLI

Stanislav Špinler - Čigo z Ústí n/l – Krás. Března
Kapitán VS br. Karel Kupec z Tábora

PŘED UZÁVĚRKOU

POZVÁNKA na výroční členskou schůzi.
Br. Jiří Čejka – Péguy spěje k 95. jubileu v září 2024

Bližší informace viz kapitola HISTORICKÉ OHLÉDNUTÍ.

ODDÍLOVÉ / DRUŽINOVÉ ZPRÁVY

Družinovka Hanácké družiny SO

urobime prezenčku

Na skaut. institutu v Olomouci jsme po skautské hymně vzpomněli na zemřelé sestry a bratry.

Frič - Norek

17. dubna 2024

Rádce br. Šobr - Fil přečetl jako zamýšlení některé pasáže z Táborového deníku Jiřího Wolkera, skauta z Prostějova.

**Zápis z družinové schůzky Pražské družiny SO,
konané dne 14. května 2024 od 16:00 hod na „Celnici“**

Družinovku jsme zahájili zpěvem první sloky Junácké hymny. Minewakan by měl doma trénovat, aby nezpíval pravidelně první sloku na nápěv sloky druhé.

Amálka pronesla několik citátů na téma cestování, které bude dnes hlavním programem družinovky.

“Cestování zlepšuje naši představivost, uspokojuje naši zvědavost a připomíná nám, kolik máme všichni společného.”

Deborah Lloyd (hlavní designérka Kate Spade módy z Anglie)

“Člověk, který cestuje s touhou dozvědět se, směřuje přes všechny dálky hlavně k sobě samému.”

Jan Werich

„Člověk musí jet daleko, hrozně daleko, aby se dostal co nejbliž k domovu.“

Karel Čapek

Pokračovala radostnou zprávou, že v období od minulé družinovky nás nikdo neopustil, zato narozenin je dost a dost, všem jubilantům přejeme vše nejlepší, hlavně zdraví ať jim slouží do roztrhání těla (nikoliv jejich). Zde jsou ti oslavovaní:

- 5. 5. Zdena Krejčíková, 92 let
- 12. 5. Ivanka Zelinková (věk nevyzrazen nebo jsem ho nezaznamenal)
- 17. 5. Dáša Housková, 90 let
- 18. 5. Madla Kůsová, 66 let
- 23. 5. Amálka, 72 let (ve své skromnosti se nezmínila, ale byli tam tací – nebo také?, kteří – nebo které? to věděli – nebo věděly (Pozn. autora – nejsem genderový šílenec, ale nerad bych obvyklým pravopisem nechtěně upřel sestřám zásluhy.)
- 26.5. Míťa Bláhová, 88 let

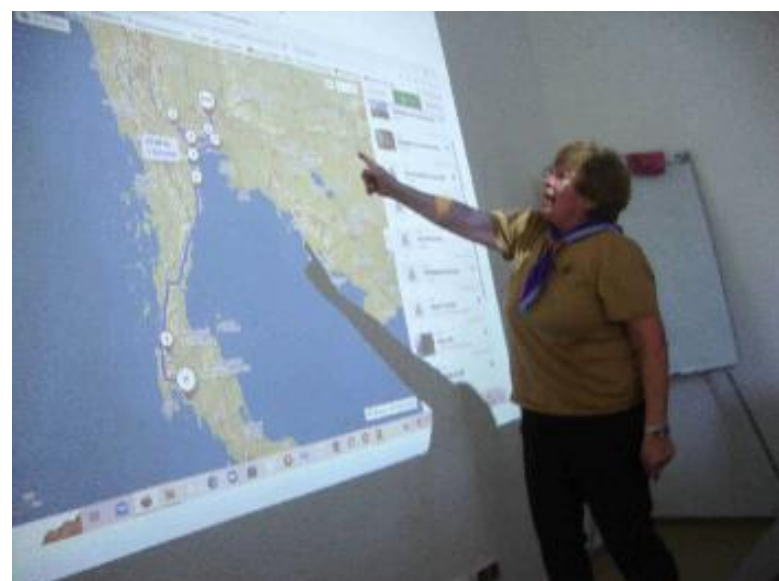
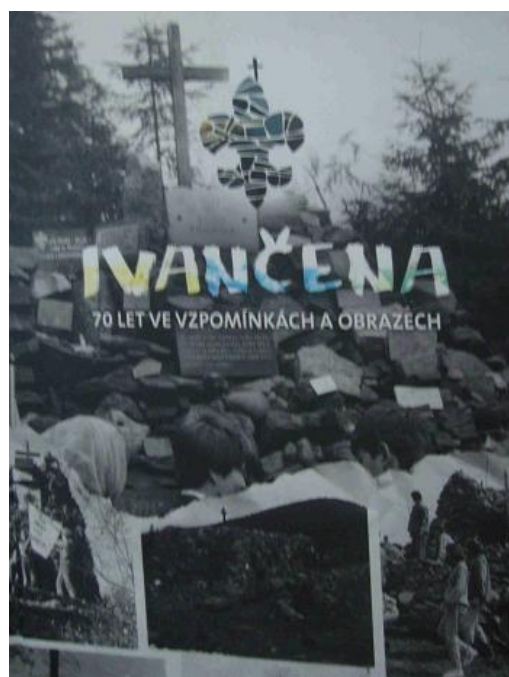
Amálka sdělila, že kandidátky na nové členy pražské družiny SO byly předány sestře vůdkyni.

Amálka připomněla odhalení obnoveného Národního skautského památníku, které bude u krematoria Strašnice ve čtvrtek 16. 5. 2024 v 17:00 hodin.

Proběhla debata o termínech příštích družinovek, aby se mohli zúčastnit i skalní chataři a chalupáři (reprezentovaní hlavně Minewakanem) a současně aby družinovek nebylo málo. Bylo to komplikované a výsledek jsem nezaznamenal a přijdu, až družinovka bude.

Amálka nechala kolovat podrobnou knihu o Ivančeni, kterou naši družině věnoval rádce Slezské družiny SO, bratr Eduard Konvička – Pajtáš.

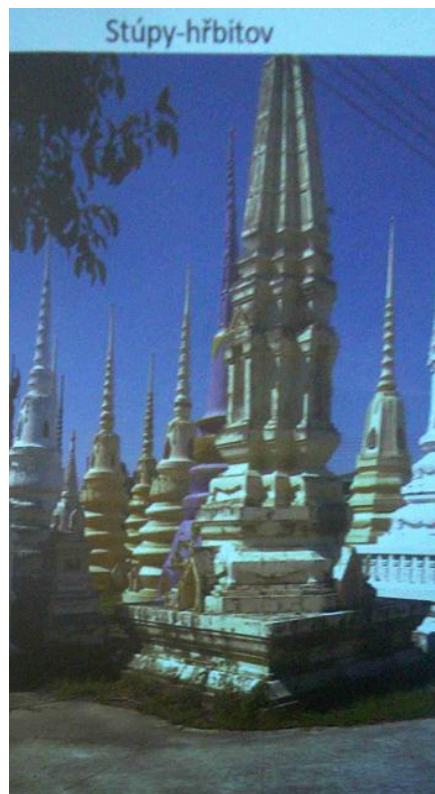

Následoval hlavní program, kterého se ujala sestra Ivana Zelinková - přednáška o poznávací cestě do Thajska.

Všichni jsme žasli, jak kolik toho je v Thajsku zajímavého, tak i kolik toho Ivanka poznala a jak o tom dokázala zajímavě vyprávět.

Tak třeba:

Obdivovali jsme odvahu a vitalitu krále Rámy X., který v 75 letech po několikerém manželství má krom současné manželky i oficiální milenku, které spolu docházejí na významná státní jednání. Přítomní bratři, kteří mají své životní zkušenosti, mu ovšem vůbec nezávidí.

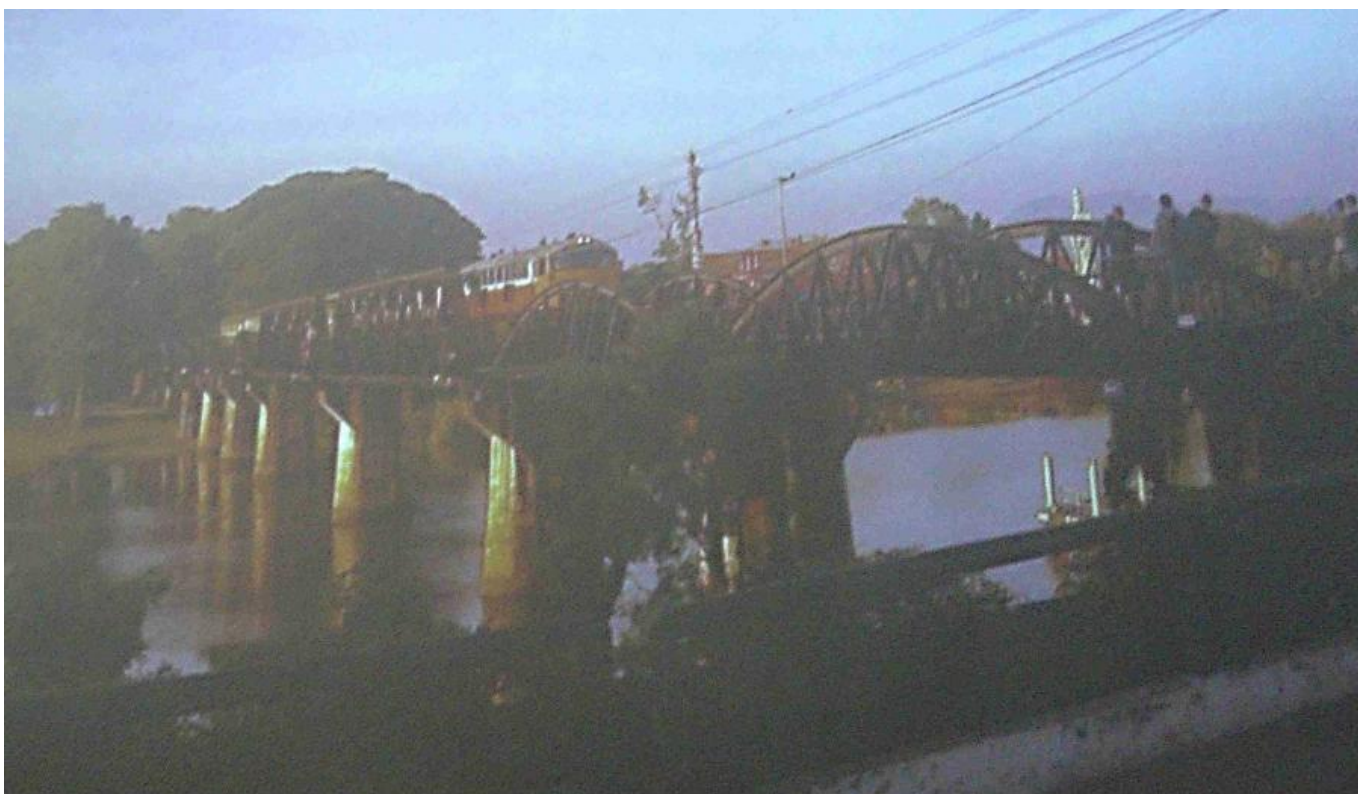

Ani sestry nevyjádřily, alespoň ne veřejně, přání žít způsobem této asijské monarchistické rodiny.

Thajské byty nemají kuchyň, nevaří se, stačí toustovač a rychlovarná konvice. Pro jídlo se chodí na místní jarmark.

V Thajsku nejsou hřbitovy, těla jsou spálena a popel vsypán do řeky, bohatí umístí třetinu popela do stúpy (ozdobná malá stavba, většinou s několika věžičkami, neplést si se stoupou), druhou třetinu popela má rodina doma, třetí je také vysypána do řeky.

A mnoho dalších zajímavostí zaznělo, krásné fotografie byly promítnuty a nám, poslouchajícím, šla hlava kolem. To vše za spokojeného požívání úžasných slaných šneků s nejrůznější náplní a sladké pochoutky jazyku lahodící a zuby šetřící, které pro nás vytvořila právě sestra Ivanka.

Most přes řeku Kwei

Družinovka skončila zpěvem večerky před 18,00 hodinou.

Další schůzka družiny bude **11. 6. 2024 v 16:00** opět zde v Celnici.

zapsal: Vašek Nehasil foto: Derviš

Ses. Jájina, rádkyně ZPČ družiny SO, píše k poslední družin. schůzce z 23. 5. 2024:

Fotky jsou z naší družinové schůzky v Plzni, kterou míváme v klubovně KRJ. Sešlo se nás tentokrát málo, jak je vidět na fotce, kterou obvykle pořizujeme na konec našeho setkání.

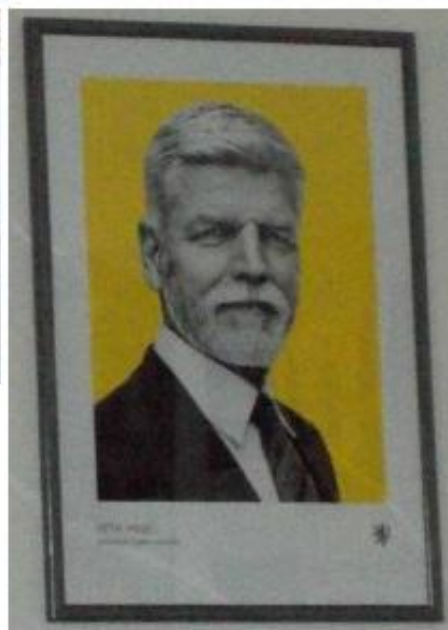

Na schůzce jsme diskutovali nad novou směrnicí pro Čestná léta, povídali jsme si o tom, co kdo dělá u svého střediska. Br. Čortík měl skvělý nápad a přinesl kroniku, i někteří bratři přinesli staré fotografie a bylo nad tím zajímavé vzpomínání, příště to určitě zopakujeme.

Zapsala Jarka Čížová

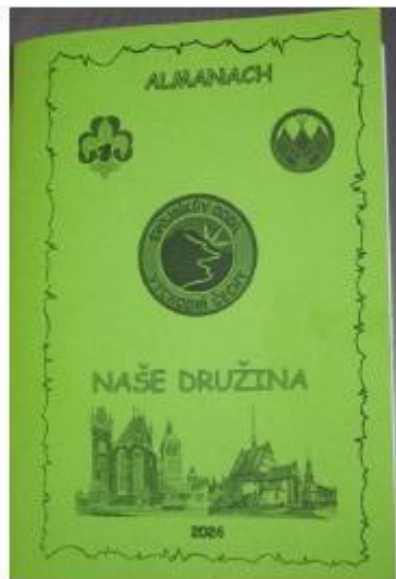

Do Prahy jsme dorazili se značným zpožděním, jeli jsme z Olomouce cca 5 hodin.
Vlaky pozastavila železniční nehoda u Pardubic.

Družina SO Východní Čechy presentovala svůj almanach; mimo jiné se na oddílové radě SO schvalovali noví členové oddílu. Po jednání rady Klub toulek Prahou navštívil chrám sv. Mikuláše, kde jsme se potkali s hercem Filipem Blažkem, a Pražské Jezulátko.

Tisknu levici, Norek.

Družiny Zlínská a Hanácká SO návštěvou v Šumperku

13. 6. 2024

Akce se na nás hrnou. Dnes družiny Zlínská a Hanácká navštívily Šumperk na společné poznávací družinoyce města. Sraz byl u Divadla (infocentrum), poté jsme se přesunuli na náměstí, kde na nás čekala průvodkyně. Pověděla nám krátce o historii města.

Z radniční věže jsme si prohlédli okolí města, průvodkyně nás pak zavedla do lochu (středověký sklep pod domem). Dále se šlo do kostela. Následovala prohlídka dochovaných hradeb a dále do parku ke kostelu sv. Barbory. Putování městem jsme skončili v kasárnách, kde mají šumperkští skauti klubovny. Tam jsme dostali výborný guláš a po debatě o všem možném u kafe a buchet jsme odjeli do svých domovů.

Zápis z družinové schůzky Pražské družiny SO, konané dne 11. června 2024 od 16:00 hod na „Celnici“

Po přivítání jsme družinovou schůzku zahájili zpěvem první sloky Junácké hymny.

Následovaly citáty zaměřenými na nosné téma dnešního dne:

„Stejně jako je lepší k pálení staré dřevo, k projížděce starý vůň, ke čtení stará kniha a k pití staré víno; je třeba si přát mít staré přátele.“

*Frank Lloyd Wright
(americký architekt 1867-1959)*

„Vino jsem měl rád a neváhám tvrdit, že je to nápoj, který dělá zázraky.“

Jaroslav Seifert

„Kdo víno má a nepije, kdo hrozny má a nejí je, kdo ženu má a nelíbá, kdo zábavě se vyhýbá, na toho vemte bič a hůl, to není člověk, to je vůl.“

Jan Werich

V následujícím období oslaví narozeniny:

- Pavel Döllinger – Minewakan 21. 6. – 75 let
- Jaroslav Skoupý – Robin 23. 6. – 92 let
- Ladislav Fiala – Norek 27. 6. – 99 let
- Irena Skálová – Kendy 6. 7. – 95 let
- Zdeněk Beránek – Sid 21. 7. – 85 let
- Wittmayerová Zdenka 20. 7. – 93 let
- Václav Obadálek – Bobr 20. 7. – 63 let
- Ludmila Döllingerová – Lída 10. 8. – 80 let
- Hana Bouzková – Hanka 13. 8. – 89 let
- Jiří Lukšíček – Rys 16. 8. – 91 let
- Alena Šedivá – Ája 29. 8. – 100 let

Amálka informovala, že vyřadí ses. Šedivou (Áju) z evidence – dlouhodobě je nekontaktní a nikdo o ní nic neví.

Návrhy na nové členy Svojsíkova oddílu byly projednány na OR, bylo odsouhlaseno 24 kandidátů. Tři návrhy byly zamítnuty, protože nesplňovaly

povinná doporučení. Za Pražskou družinu byly schváleny obě navržené sestry Blanka Hejhalová a Miriam Kupková – Čakanka.

Amálka v období od minulé schůzky obvolala téměř všechny bratry a sestry, kteří se nemohou zúčastnit našich schůzek. Všichni na dálku pozdravují. (Ladislav Fiala-Norek, Vladislav Jech - Kamzík, Jan Vondrášek - Roger, Irena Skálová - Kendy, Zdenka Wittmayerová, Hanka Bouzková, Marie Kůsová - Madla, Dáša Housková ...)

Na OR se mluvilo o čestných letech služby. Je škoda je úplně rušit. Udělování ČLS plně v kompetenci SO i jak bude v budoucnu vypadat jejich udělování. Budou stanovena nová pravidla – budou to léta za činovnickou službu a budou se udělovat po desetiletkách.

Dne 16. 5. 2024 proběhlo odhalování obnoveného Národního skautského památníku v areálu krematoria ve Strašnicích. Za Pražskou družinu se zúčastnilo několik členů. (Rys, Vlk, Adélka, Dolfi, Chobot, Kennedy, Amálka...)

Hlavním programem dnešní družinové schůzky pak bylo „Povídání o víně“.

Přednášku si pro nás připravil bratr Václav Nehasil. Povídání o jeho zážitcích spojených s objevováním vinařského umu a nadšení bylo velice poutavé a bylo doplněno o degustaci jím vyrobených vín. Dozvěděli jsme se mnohé o odrůdách vín, pracovních postupech při vzniku tohoto lahodného moku. Vašek nám vyprávěl o radostech i strastech, které prožívá jako vinař spolu s celou rodinou, která ho v jeho náročném koníčku podporuje.

Další schůzka bude po prázdninách 10. 9. v 16:00 v Celnici.

Výroční schůzka proběhne 21. 9. 2024 na Vinohradech.

Schůzku jsme ukončili v 18:30 hodin zpěvem Večerky a rozešli se do svých domovů.

Zapsala: Káča Janoušková

Text zrevidovala: Amálka

ZAJÍMAVÉ ZPRÁVY

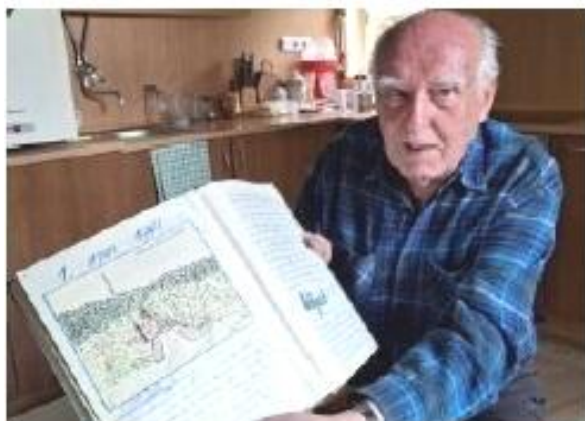
Vážení přátelé, v květnu 2024 se dožívá "velkých kulatin (90 let)" náš bratr Ivo Raab - "Jezevec" z 91. oddílu jabloneckých oldskautů "Křišťál", člen Svojsíkova oddílu, nositel "Stříbrného bobra". Přikládám i článek z Jabloneckých novin s jeho životopisem, autor článku souhlasí s jeho případným využitím. Zároveň posílám fotografii z naší poslední schůzky oddílu, kterou jsme využili k oslavě jeho narozenin.

Pozdrav členům Svojsíkova oddílu a s přáním úspěšných dnů ve vaší činnosti.

Se stiskem levice,
za 91. oddíl jabloneckých oldskautů vedoucí
Antonín Wiener - "Mao"

Ivo Raab - Vodní skaut je moje celoživotní radost

Ivo Raab se narodil v roce 1934 v Jablonci. V roce 1939 mu zemřel otec a s maminkou se odstěhovali z pohraničí do Prahy, odkud se po válce vrátili do Jablonce. Jako absolvent umělecko-průmyslové školy pracoval celý život jako sklářský technolog. V minulosti závodil v rychlostní kanoistice a ve vodním slalomu. Byl dlouholetým trenérem mimo jiné i svých úspěšných synů Davida a Ondry. Dodnes je členem vodních skautů a držitelem jejich nejvyššího ocenění

– řádu Stříbrného bobra.

V raném věku vám zemřel otec, museli jste odejít ze Sudet. Jak dětská léta s odstupem času vnímáte?

Tatínka si nepamatuji, zemřel, když jsem byl ještě hodně malý. Maminka, která byla poštovní úřednice, se mnou žila v Praze na náměstí Jiřího z Poděbrad. Z hlediska dítěte jsem válku moc nevnímal, jediné, co si vybavuji, bylo vyhlížení amerických bombardérů, které shazovaly staniolové pásy kvůli matení nepřítele. My je sbírali a dávali na stromeček. Také jsme „se těšili“ na protiletectvé poplachy s tím spojené, neboť jsme se museli jít ukrýt ze školy domů a ulili se z vyučování.

Kdy jste se vrátili do Jablonce?

Po válce. Chodil jsem zde do školy, do Sokola, do vodního skauta a studoval Umělecko-průmyslovou školu v Jablonci nad Nisou. Poté jsem pracoval v Železnobrodském skle (ŽBS). Avšak nezaujalo mě to, chtěl jsem poznat sklářství od gruntu. V Harrachově jsem si domluvil zaměstnání pomocného taviče. To mě bavilo. Udělal jsem si tavičský kurz v Teplicích, stal se tavičem na malé peci a odléval olovnaté sklo. Na popud vedení sklárny jsem si doplnil vzdělání v Novém Boru, ale po roce jsem byl odvelen na prezenční vojenskou službu. Školu jsem dokončil po vojně dálkově, když jsem pracoval v ŽBS. Později jsem odešel do Preciosy, kde jsem pracoval až do důchodu.

Kdy jste začal s vodními skauty?

Bylo to v roce 1949, přivedl mě k nim kamarád. Ještě téhož léta jsme jeli na tábor na Pastvinskou přehradu v čele s kapitánem Tachecí a jeho zástupcem Ivo Mikšem. I přesto, že v době zakládání Pionýru nebylo skautům přáno, náš oddíl pokračoval. V roce 1950 jsme jeli putovní tábor po Vltavě z Českých Budějovic do Davle. V roce 1951 jsme založili kanoistický oddíl a věnovali se kanoistice závodně. Oddíl se poměrně rozrostl a vedle sportovní činnosti pořádal na přehradě velmi oblíbené a navštěvované závody. V té době jsem již jezdil i vodní slalom, ve kterém jsem se v kategorii C1 dostal i do širšího kádru národního týmu. Bohužel nečekaně přišel povolávací rozkaz a nedokázali jsme zařídit, abych byl zařazen do Dukly. Po vojně jsem zůstal vodě věrný. Když jsem pracoval v ŽBS, jezdil jsem trénovat do Turnova. Z hlediska kanoistického to byla má nejhezčí léta.

V jakém smyslu?

Byla tam skvělá parta lidí, nejlepší kolektiv. Patřili jsme pod Lokomotivu Turnov a měli velmi dobré podmínky, byli jsme finančně nezávislí. Firma nás maximálně podporovala. Měli jsme skvělé vybavení, režijní jízdenky a mohli jezdit na závody, na které jsme chtěli. V roce 1966 jsem se oženil, narodili se synové David a Ondřej a účinkování v Turnově jsem ukončil. Vrátil jsem se do Jablonce a s rodinou jsme vstoupili do TJ Delfin. Trénoval jsem děti, mimo jiné i své syny, které jsem připravoval na sportovní kariéru ve vodním slalomu.

Ti, pokud vím, dělali jménu Raab čest.

Ano. Oba se úspěšně věnovali vodnímu slalomu jak v domácích, tak v zahraničních soutěžích. Ondřej dokonce reprezentoval republiku na mistrovství Evropy a Letních olympijských hrách v Athénách v roce 2004.

Jak to bylo s vodním skautem?

V roce 1968, když nastalo politické uvolnění, jsem se zapojil do oživení skautské organizace v Jablonci. Bohužel to opět netrvalo dlouho a režim nám nabídl přestup do Pionýra, což jsme odmítli. Vodní skaut se plně obnovil až po roce 1989.

Jak vám skauti říkají? Prý jste dostal řád za obnovu skautinku?

Říkají mi Jezevec a nad krbem mám i jezevčí kůži. U ní pověšený řád Stříbrného bobra, což je nejvyšší ocenění vodních skautů.

Jste stále aktivní skaut?

Snažím se, i když mi zcela neslouží zdraví a hůře vidím. Jednou za měsíc se scházíme s old skauty a pořádáme i různé výpravy. Ty natáčíme a těm, kteří s námi nemohli jít, poté promítáme.

Co pro vás vodní skaut znamená?

Poznal jsem v něm mnoho přátel, naučil se celou řadu věcí, stavěli jsme lodě, poznali české řeky, z nichž mé nejoblíbenější jsou Jizera a Kamenice. Vodní skaut je moje celoživotní radost, s ním jsem zažil mnoho nezapomenutelných chvil.

Jiří Endler/ Jablonecký měsíčník 06/2023

Svojsíkův oddíl srdečně gratuluje a na webu nabízí k prostudování gratulaci – br. Jezevec patří do významné skupiny devadesátníků ve Svojsíkově oddíle.

Poznámka: redakční úprava e-mailu br. Mao a citace životopisu – Kamzík.

DEKApro

Skauti ze střediska „5. květen“ Plzeň - Doubravka a střediska Jožky Knappa se "zapletli" do projektu DEKApro.

Jednalo se o charitativní akci pro Hospic sv. Lazara v Plzni. Projekt převzal spolek Náš Touškov po dobrovolnících z Písku. Dále se připojila i obec Kozolupy. Dobrovolníci pletli nebo háčkovali z darovaného nebo svého materiálu deky, které byly složené ze 30 čtverců 30 x 30 cm. Deky pak byly určeny jako poděkování těm, kdo přispěli na mobilní hospicovou péči alespoň částkou 1 900 Kč.

Účel tohoto projektu nás členy KD oslovil. Zdálo se nám důležité nejen zúčastnit se projektu, ale seznámit i mladší skauty s nutností pomáhat lidem na konci jejich života. Proto jsme požádali středisko i ostatní skauty v okrese o pomoc. Někdo z nás pak zhotovoval a kompletoval deky, mladší pomohli na závěr akce spolu s místními dobrovolníky. Díky velké propagaci se připojilo velké množství dalších nadšenců. Projekt trval 1,5 roku.

V sobotu 18. 5. 2024 pokrylo okraje cyklostezky mezi Městem Touškovem a Kozolupy 772 dek, které měřily na délku 1,4 km a obě obce propojily. Tento výsledek byl následně zapsán do Knihy českých rekordů. Ve 13.00 hodin vyvrcholila závěrečná akce celého charitativního projektu bohatým programem. Více než 300 dek našlo už během sobotního odpoledne své majitele. Na cyklostezce připravili skauti s ostatními dobrovolníky zají-

mavé úkoly pro děti. Odměnou za účast byly háčkové klíčenky. Počasí nebylo nejlepší, vítr občas porážel zábrany s vystavenými dekami. Přesto deky sklidily obdiv návštěvníků a celá akce proběhla úspěšně.

Informace o projektu lze stále nalézt na stránce www.dekapro.cz.

Je možné ještě posílat dary i si vybrat a rezervovat deku.

Jarmila Pumrová – Rosnička (IV. družina SO)

Lenka Korpová (38. klub OS Šedý orel)

7. Národní jamboree KD Běleč nad Orlicí 7.6. – 9.6.2024

Zapad den slunce svit vymizel z údolí z temen hor
odpočin každý kdos boží tvor.

V lesa klín padl stín hasne již vatry zář, svatý mír
kráčí s hor usíná boží tvor.

7. Jamboree KD-Běleč
Městská policie
Hradec Králové

ukázka výcviku policejního psa

HISTORICKÉ OHLÉDNUTÍ

Ve Strašnicích obnovili památník věnovaný mučeným i popraveným skautům

17. 5. 2024 | Zdroj: ČTK, ČTK24

Události: Do areálu strašnického krematoria se vrací skautský památník (zdroj: ČTK24)

V areálu strašnického krematoria v Praze skauti slavnostně odhalili obnovený památník věnovaný 749 československým skautům, kteří padli, byli umučeni nebo popraveni během dvou světových válek a komunistického režimu. Národní skautský památník byl umístěn před obřadní budovou krematoria od roku 2003 do března 2017, kdy byl kvůli úpravám prostoru odstraněn. Nyní je pietní místo umístěno za hlavním vstupem do areálu strašnického krematoria.

[Památník](#) byl po odstranění uložen ve skladu krematoria. Pražští skauti několik let usilovali o jeho obnovení. Ve spolupráci se Skautskou nadací Jaroslava Foglara vyhlásili finanční sbírku a nyní památník umístěný na Strašnickém urnovém hřbitově slavnostně odhalili.

Pietní akt se symbolicky konal v den, na kdy připadlo 75. výročí pokusu o ozbrojený převrat za účasti skautů. V noci ze 16. na 17. května roku 1949 příslušníci Státní bezpečnosti (StB) zlikvidovali pokus protikomunistické opozice o zvrát mocenských poměrů v tehdejší Československu.

Snímek z videa ČTK

Věznění i popravení

Více než sedmi stovkám padlých, popravených a umučených členů vzdali hold další skauti a junáci. Mezi nimi třeba i Jiří "Rys" Lukšíček – politický vězeň, který byl v roce 1954 odsouzen za velezradu. „Šest let jsme si všichni odsloužili v jáchymovských dolech. Mám za sebou lágry, které tam byly. Nejhorší byl Nikolaj,“ uvedl.

Po válce bylo perzekvovaných přes šest set členů skautu. Přes jedenáct jich bylo popraveno nebo umučeno. Jedním z nich byl člen odbojové skupiny Vladivoj Tomek, který zemřel v Pankrácké věznici. „Byl vůdcem party a samozřejmě to také nejvíc při tom procesu odnesl. V roce 1960 byl popraven. A byl to poslední popravený komunistického režimu vůbec,“ uvedl skautský historik Roman Šantora.

Nejvíc obětí bylo za druhé světové války, více než sedm set. Mezi nimi byla i Anka Steinová Rothová – Židovka, která se výrazně angažovala v ženském skautingu. Tajně učila židovské děti, transportována byla do Terezína, poté do Osvětimi. „Když přišla ta velká akce v roce 1944, odcházela s těmi malými dětmi do plynu, bohužel všichni tam zahynuli,“ řekl Šantora.

Na území dnešního Česka existuje skauting od roku 1911. Jedním z prvních vedoucích byl profesor na benešovském gymnáziu František Konáš. Jako zdravotník pak narukoval do první světové války, kde zemřel.

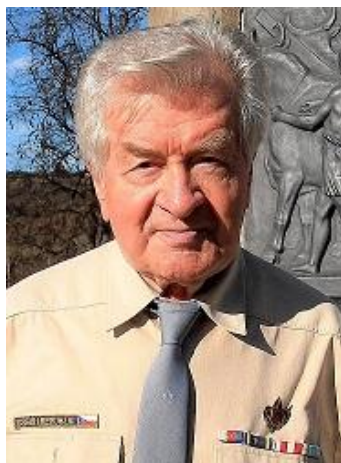
Odhalením památníku v pražských Strašnicích skauti nekončí. V plánu mají vybudovat ještě pietní stěnu, která by ho měla doplnit.

NAVŽDY ODEŠLI

Děčínské skauty i severočeskou družinu SO
navždy opustil bratr

Stanislav Špinler – Čigo

(*4. 12. 1930 †25. 3. 2024)

Krátce před Velikonocemi nás opustil bratr Stanislav Špinler, skautským jménem Čigo.

Jako kluk začal skautovat záhy po druhé světové válce ve 3. oddíle v Podmoklech. Zúčastnil se Jamboree Míru v roce 1947 ve Francii, na což celý život vzpomínal. Regionálnímu skautingu zůstal věrný po celý svůj život.

Nechyběl při žádné obnově Junáka a vždy se zapojil jako aktivní činovník. Byl předsedou Okresní rady Junáka v Děčíně a až do konce svého života členem místního oldskautského klubu. Čile se zajímal o skautskou historii, úzce se přátelil s bratrem Lešanovským a pomáhal skládat střípky junácké historie, které spoluzaznamenal v almanachu k 75. výročí oblasti Přemysla Oráče 1928 -2003 a spoustu dalšího.

Bratr Čigo byl i zapáleným skautským sběratelem. Sbíral především odznaky a vyznamenání, pro která zpracoval i obsáhlý katalog. Od počátku Odboru skautského sběratelství byl jeho členem a od založení Klubu skautských sběratelů byl i dlouholetým členem

jeho rady, kde vykonával funkci zahraničního zpravodaje. Díky jemu se KSSJ vypravil několikrát na zahraniční zájezdy na jamboree nebo po evropských skautských muzeích.

Byl vždy usměvavý a přátelský, připraven naslouchat i předávat své zkušenosti. Byl nositelem řady skautských vyznamenání a bylo nám ctí, že jsme ho jedním z nich mohli, za práci pro KSSJ, ocenit i my. Bratře Čigo, za vše děkujeme a s láskou budeme vzpomínat - Michael "Bohr" Kučera.

Viz také: <https://www.pametnaroda.cz/cs/spinler-stanislav-1930>.

Vyznamenán doživotním členstvím v čestném Svojsíkově oddíle byl roku 2004. Svojsíkův oddíl památku br. Čiga zachová natrvalo.

Kapitán Karel Kupec

(*12. 11. 1926 †9. 6. 2024)

Karel Kupec nasedl ve věku 97 let do svého člunu a odplul na druhý břeh ...

Mnohé, co se v tábořském skautingu kdy událo, bylo i jeho dílem. Jako kluk vstoupil do vodáckého oddílu. Zde získal řadu odborek, Orlí pera a Rytířské stužky, což bylo něco jako Vzorný junák.

Po válce patřil k neaktivnějším roverům 1. vodáckého oddílu. Sjížděli naše řeky, tábořili hlavně na Vltavě, podíleli se na stavbě klubovny v Pintovce. U toho všeho bratr Karel byl.

V roce 1947 se vydal na lesní školu, kterou úspěšně absolvoval a převzal vedení oddílu. V jednom z lodních deníků, když už Karel předal vůdcovské žezlo, si kluci posteskli "Jó, to už není jako za kapitána Karla, to byla jiná ..." Při každé z obnov skautingu, po letech zákazů, se na ní aktivně podílel.

Byl členem střediskové rady, po listopadu 1989 i okresní rady, připravoval programy pro první rádcovské kurzy a aktivně se podílel na vedení 139. oldskautského klubu. Pravidelně navštěvoval akce pořádané k výročí tábořského skautingu, besedoval s námi, vzpomínal. Pro náš skautský archiv určil řadu fotografií a popsal pěkných pár příběhů z historie, hlavně vodního skautingu.

Na málokterém výletu OS klubu chyběl, účastnil se i zahraničních cest oldskautů a v roce 1993 u nás v Táboře vítal a prováděl i výpravu exilových skautů. Na zahradě u Kupců se konala nejedna schůzka a táborák našich oldskautů.

Když tábořský skauting slavil 100 let, tak bratr Karel s radostí zavítal na naši výstavu, vše si pečlivě prohlédl, doplnil spousty historek a u své oddílové vlajky a figuríny v jeho vodácké matroce, neodolal, půjčil si placandu a nechal se vyfotit.

Navštěvovali jsme ho s Betlémským světlem a vždy to byla setkání vřelá a veselá. I to poslední, kdy už byl upoután na lůžko, bylo srdečné, plné zájmu o novinky ve středisku a pořád na rozloučenou s pevným stiskem levice. Za léta aktivní skautské služby byl oceněn řadou vyznamenání a v roce 2001 byl

vyznamenán doživotním členstvím v čestném Svojsíkově oddíle.

Kapitáne Karle, dobrý vítr do plachet a nezapomeneme. Ahóóój!

Michael "Bobr" Kučera

Bratr Karel Kupec zůstane natrvalo zapsán „modrým písmem“ v historii Svojsíkova oddílu.

PŘED UZÁVĚRKOU

Praha, červen 2024

Milé sestry, milí bratři,

již je tomu téměř rok co jsme se spolu sešli na členské schůzi Svojsíkova oddílu, abychom se osobně pozdravili, přivítali do našich řad nové členy a schválili přijetí nově navržených. Jako každý rok v červnu, tak se i letos připravujeme na členskou schůzi Svojsíkova oddílu a těšíme se na setkání s vámi všemi.

Setkáme se tradičně třetí sobotu v září, a proto si vás na ni s radostí dovolujeme pozvat.

XXXIII. členská schůze Svojsíkova oddílu

se bude konat v sobotu 21. září 2024 v 10 hodin
na místě, které je nám většině důvěrně známé -
v posluchárně Zdravotnického ústavu v areálu
Vinohradské nemocnice v Praze.

Adresa je: **Šrobárova 48, Praha 10**, ale vchod
ne do nemocnice, leč ten druhý, napravo
od hlavního vchodu do Vinohradské nemocnice.

Dostanete se tam metrem, linkou A – stanice Želivského.

Od stanice metra se držte vpravo, projděte domy a po mírných schodech se dostanete k druhému vchodu do areálu. Tam by pak měla již cesta být značená - nutno sejít dolů od vrátnice a budova je pak po pravé straně.

Zprávu vůdkyně a zprávy z družin dostanete vytištěné písemně na místě.

Doufejme, že nebudou žádná dopravní, či jiná omezení. Buďte proto ve spojení se svými rádci, kteří budou informováni.

Těšíme se, že se uvidíme a popovídáme si.

Za oddílovou radu SO
Marie Kůsová – Madla
vůdkyně oddílu

O změnách adres, telefonů apod. prosím informujte:

sestru **Vladimíru Hůlkovou - Amálku**

(evidence členů SO) Nad Vinicemi 503

252 63 Roztoky

mobil: 608 530 207

E-mail: amalka.hulkova@seznam.cz

nebo: sestru **Marii Kůsovou - Madlu**

(vůdkyně SO)

Sadová 21

161 00 Praha 6

mobil: 777 551 123

E-mail: madla.k@seznam.cz

A jako každý rok prosím - **pokud se nemůžete na toto setkání dostavit**, (naprosto chápu, že někomu již věk, nebo zdravotní obtíže neumožní cestovat), **prosím informujte mne.**

Potvrďte, prosím, svou účast / neúčast nejpozději do konce srpna. Moc nám to omůže. Stačí SMS, E-mail, telefon. Neutrácejte zbytečně za poštovné.

Děkuji všem za vstřícnost.
S pozdravem a stiskem levice
Vladka Hůlková – Amálka

PŘÍLOHA:

Seznam kandidátů do SO v roce 2024:

Titul	Příjmení	Jméno	Přezdívk	Bydliště	Rok narození	družina
Ing.	Heřmánek	Milan		Teplice	1958	5
	Hrabina	Petr	Kobra	Zlín	1957	10
	Hrdlička	Leoš	Leonardo	Zlín	1967	10
	Jirout	Libor	Akela	Pardubice	1957	6
	Kaňka	Václav	Fox	Sedlčany	1938	2b
	Kučinski	Stanislav	Staňa	Ostrava – Poruba	1964	9
	Mastík	Jiří	Roby	Pardubice	1947	6
RNDr.	Mikula	Aleš		Pozořice	1954	7
	Novák	Aleš	Bobr	Vinařice	1971	2b
Mgr.	Ryba	Karel	Mýval	Vracov	1973	7
	Rychta	Pavel	Paulo	Opava	1955	9
	Šafář	Karel	Kája	Boskovice	1954	7

	Záleský	Luděk	Wabi	Střelice	1957	11
Ing.	Janečka	Vladimír	Bobor	Horné Srnie – SR	1943	8
	Benčová	Dana		Mikulovice	1958	8
	Hejhalová	Blanka		Odolena Voda	1973	1
Ing.ET Bc.	Kupková	Miriám	Čakanka	Libeznice	1973	1
	Lingová	Stanislava	Žýžala	Hodonín	1957	7
	Marešová	Ladislava	Želva	Praha 7	1957	6
	Plesková	Marie	Včelka	Bystrovany	1956	8
Mgr.	Rybová	Martina	Taťka	Vracov	1971	7
	Šimková	Libuše	Jitřenka	Rýmařov	1956	9
	Veselá	Eliška		Teplice	1939	5
	Žáková	Alice		Kladno	1975	2b

Neschválení kandidáti: (nesplňují předepsané podmínky) proto členové OR SO nesouhlasí s jejich přijetím do SO. Odhlasováno rádci na červnové oddílové radě.

Titul	Příjmení	Jméno	Přezdívka	Bydliště	Rok narození	družina
	Klátík	Jiří	Hotanka	Hranice	1957	4
	Vondráček	Petr	Nik	Havlíčkův Brod	1959	11
	Gebrlová	Miroslava	Veverka	Ostrov nad Ohří	1955	4

Br. Jiří Čejka – Péguy,
člen nejstarší skupiny ve Svojsíkově oddíle,
spěje k 95. jubileu na prahu září 2024.

Naposledy Svojsíkův oddíl přál br. Péguymu k devadesátinám a také [uveřejnil k tomu text](#); tehdy si jubilant připomínal svoje osudy v civilním životě a dokazoval nadále, že neúnavně pokračuje ve svých zamyšleních i rozborech myšlenkových základů skautingu.

Celoživotní skautské bytí br. Péguyho bylo nejen spjato se skautingem v Roudnici n/L, ale i s děním v řadách celého Junáka - zvláště při 2. a 3. obnově.

Při posledním „znovuzkříšení“ skautingu však zažil řadu zklamání ve vztahu k situaci, kdy se někteří bývalí členové komunistické strany prosadili mezi činovníky svazu. Jako bývalý mukl (sám uvádí, že nebyl odsouzen komunistickým režimem po II. světové válce na tak dlouho jako jiní bratři a sestry) publikoval svoje důkladně fundované texty (jejichž stěžejní část je k dispozici

v archivu Svojsíkova oddílu na webových stránkách <https://so-novinky.obadalek.cz/>) zvláště po boku (již nežijících) bratrů, kteří se tím dlouhodobě zabývali; byli to:

br. Zdeněk Navrátil – Fetišek (<https://www.pametnaroda.cz/cs/navratil-zdenek-1932>)

a br. Karel Lešanovský – Kay (<https://www.pametnaroda.cz/cs/lesanovsky-karel-1929>).

Jako člen Skautského oddílu Velená Fanderlika (<https://sovf.cz/>) udržoval užší korespondenční kontakt s některými členy tohoto sdružení bývalých muklů a jejich příznivců jak z řad Junáka, tak i z dalších skautských organizací v České republice.

Profil br. Péguyho na Paměti národa je ostatně velmi zajímavý a hodný pozornosti stále: <https://www.pametnaroda.cz/cs/search?text=Ji%C5%99%C3%AD%20%C4%8Dejka>.

Lze se v něm podrobněji dozvědět, jaké peripetie zažil Jiří Čejka, maturant z roudnického gymnázia, v další etapě studií při zaměstnání - dálkově na inženýrském studiu na VŠCHT. Také zprvu jako „tajný badatel“ a následně již v cizině uznávaný vědec na poli uranové mineralogie musel v roudnické Glazuře snášet šikanu při obhajobě vědecké hodnosti CSc., aby se setkal v Národním muzeu s podporou a pochopením při obhajobě nejvyšší vědecké hodnosti DrSc.

Díky nezištné pomoci dobrých lidí Jiří Čejka přes různé potíže překonává překážky a prožívá dlouhý a bohatý život; zapíše se jako respektovaný vědec zejména v oblasti infračervené a Ramanovy spektroskopie přírodních a syntetických sloučenin uranu a jako uznávaný skautský autor.

NOVINKY SVOJSÍKOVA ODDÍLU

Příspěvky zasílejte buď písemně na adresu:

anebo elektronicky redaktorovi na e-mail:

Interní informace

Vladislav Jech
Jilovská 46
252 44 Psáry

vjech.kamzik@volny.cz

Určeno pro potřebu Svojsíkova oddílu, distribuováno do jeho družin; v případě použití výřatků, odkazů apod. žádáme důsledně uvádět zdroj, tj. ročník, číslo a stranu ZPRAVODAJE, odkud bylo čerpáno!